

šlo o porušení velících předpisů zák. čís. 131/1931 sb. z. a n., nebylo toto porušení napraveno ani tím, že strany souhlasily s přečtením protokolů při odvolacím řízení.

Čís. 13866.

Nárok nemanželského dítěte proti otci na výživu zaniká teprve, má-li dítě možnost nabytých vědomostí a znalostí skutečně použití k tomu, by si opatřilo prostředky k výživě.

(Rozh. ze dne 19. října 1934, Rv I 1885/34.)

Žalobce byl rozsudkem ze dne 19. září 1914 uznán nemanželským otcem žalovaného a odsouzen platiti výživné, jež bylo posléze rozsudkem ze dne 9. června 1921 stanoveno na měsíčních 100 Kč. Žalobou, o níž tu jde, domáhal se žalobce na žalovaném, by bylo uznáno právem, že nárok žalovaného proti žalobci na výživné zanikl, a že žalovaný jest povinen to uznati. Žalobní nárok odůvodňoval žalobce tím, že žalovaný, jenž jest již 19 roků stár a vyučen zedníkem, jest schopen se sám vyživovati. Procesní soud první stolice žalobu zamítl. **Důvody:** Jest zjištěno, že se žalovaný vyučil na podzim 1931 zednickému řemeslu, že v roce 1932 byl zaměstnán 4 týdny u obce K. jako zedník a potom ve žních 49 dní u firmy R., dále že v roce 1933 pracoval v K. 22 dní jako zedník u pekaře V-a a 24 dny u firmy R., dále že žalovaný nemohl nalézt trvalé zaměstnání a že není s to samostatně se živiti, takže toho času musí se živiti brambory a chlebem. Vzhledem na toto zjištění a na to, jak jest soudu známo, že v okrese zdejším jest veliký nedostatek práce v oboru zednickém, má soud za to, že žalovaný, ačkoliv jest vyučeným zedníkem, t. č. není s to, sám se živiti, pročez žaloba byla zamítnuta. **O d v o l a c í s o u d** napadený rozsudek potvrdil. **Důvody:** Odvolací soud jest názoru, že každý případ jest posuzovati zvlášť a že nelze stanoviti všeobecně platné pravidlo. Pouhým vyučením živnosti nebo řemeslu nenabývá nemanželské dítě nezbytně již schopnost samo se živiti. Vyučení mu sice poskytuje možnost, aby byl přijat do práce, nezaručuje mu však, že si tolik vydělá, by z výdělku nutnou potřebu získal. Rozhodným jest, jak daleko vyučený své povolání ovládá, jaká je poptávka po pracovních silách v tomto oboru a jak vysoká následkem toho jest odměna. Prvý soudce zjistil, že žalovaný během dvou roků po vyučení měl jen tak malou příležitost pracovat, že z této práce nemohl býti živ. Přijdou tu v úvahu jen dni, a nemohl žalovaný až dosud vůbec najíti stále nebo déle trvající zaměstnání. Že se namáhal sám o sebe se starati, plyne z toho, že konal jinou práci, než práci zednickou.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

Důvody :

Právní mylnost (§ 503 čís. 4 c. ř. s.) vytýká dovolatel názoru odvolacího soudu, že v otázce, kdy přestává vyživovací povinnost nemanželského otce, jest každý případ posuzovati zvlášť a že nelze tu stanoviti všeobecně platné pravidlo. Dovolatel má za to, že pro zánik vy-

živovací povinnosti nemanželského otce jest rozhodným jedině, zda dítě jest způsobilé se vyživovati, že však nezáleží na tom, zda má i možnost uplatnění tuto svou způsobilost k výživě. Dovolateli jest přisvědčiti, že v některých rozhodnutích nejvyššího soudu — mezi jinými i v rozhodnutí čis. sb. 10.973, dovolatelem citovaném — byla tato zásada vyslovena, ale s dodatkem, že způsobilost musí býti úplná, to jest taková, by nemanželskému dítěti zajišťovala, by se ve svém oboru plně uplatnilo. Nárok nemanželského dítěte proti otci na poskytování výživy (placení výživného) trvá až do doby, kdy se dítě může samo živiti (obdoba § 141 obč. zák.). To nastává tehdy, když dítě má možnost nabytých vědomostí a znalostí skutečně použití k tomu, aby si opatřilo prostředky ke své výživě. Nestačí tedy jen abstraktní pomyslná možnost dítěte samo se živiti, pouhé nabytí vědomostí a znalostí k výdělečné činnosti potřebných, nýbrž se vyhledává skutečná konkrétní možnost za daných poměrů výživu získati. Z tohoto hlediska je zejména v nynější době vleklé nezaměstnanosti a těžké hospodářské krise přihlédnouti k poměrům, v nichž dítě žije, zejména k tomu, jakému povolání se dítě věnovalo a jaké jsou výdělečné možnosti v tomto povolání, a podle toho uvážiti, zda nabytá způsobilost jest taková, že nemanželskému dítěti zajišťuje, by se ve svém oboru plně uplatnilo a samo se uživilo. V souzeném případě bylo nižšími soudy zjištěno, že žalovaný jest sice vyučeným zedníkem, že však během dvou roků po svém vyučení měl jen tak malou příležitost pracovat, že z této práce nemohl býti živ, že nemohl najíti stálé nebo déle trvající zaměstnání ve svém oboru a že konal i jinou práci, než zednickou. Uvážili-li se všeobecně známá skutečnost, že právě obor zednický jest těžce postižen nezaměstnaností a že žalovaný se všemožně, ale marně snažil, aby si vydělal na živobytí, bylo by nespravedlivé, odejmouti žalovanému za těchto poměrů nárok na vyživovací příspěvek proti žalobci a vydati ho na pospas nouzi. Právem proto nižší soudy zamítly žalobu, domáhající se toho, by byl vysloven zánik vyživovací povinnosti žalobcovy.

Čís. 13867.

V rekursu (i v exekučním řízení) musí býti udány důvody, proč se účastník pokládá za zkrácena usnesením, třebaže není třeba právníckého označení stížnostních důvodů.

Rekursní soud nemůže si z úřadu nadhazovati neuplatněné důvody stížnostní, pokud nejde o vady řízení, k nimž musí soud sám od sebe přihlížeti.

Zavázal-li se otec notářským spisem platiti výživné pro dítě matce do jejích rukou, jest matka oprávněna navrhnouti exekuci k vydobytí a k zajištění výživného pro dítě.

(Rozh. ze dne 19. října 1934, R II 459/34.)

Soud první stolice povolil Anně K-ové exekuci k vydobytí výživného 15.619 Kč a exekuci k zajištění nároku na výživné splatné za dobu od 1. března 1934 do 28. února 1935 úhrnem 33.000 Kč. Rekursní soud vyhověl částečně rekursu dlužníka a změnil napadené usnesení potud, že zamítl exekuční návrh, pokud se jím vymáhající vě-